

Je za co děkovat a chválit (Ž 111)

Litomyšl 20.8. 2017

introit Ž 117

čtení Ef 1. 3-14

text Ž 111

poslání 1 Tes 5.16-24

písně 33, 549, 98 610, 613

Ž 33 rozveselte se v Hospodinu

549 Chvaliž Hospodina

Ž 98 Zpívejte Pánu nové písně

610 Kéž bychom to uměli

613 Oči všech se upírají

Milí bratři a sestry,

dnes je naším textem chvalozpěv. Tento žánr má v Písmu významné a důležité místo. Právě třeba v Knize žalmů. Vždyť ono české pojmenování „žalmy“ pochází z řeckého „psalmoi“, což je překlad hebrejského „tehillím“- chvalozpěvy.

Chvalozpěv, díky, oslava Boha. Proto se zde v kostele každou neděli shromažďujeme. Abychom chválili Hospodina. Abychom děkovali za jeho dobrotu, věrnost, milosrdenství. Abychom oslavovali jeho jméno za jeho moudrost, ochranu i spásu. Vždyť snad každý z nás mohl již ve svém životě zakusit jeho záchranu. A tak se k žalmistovu „haleluja“, **tedy chvalte Hospodina**, můžeme také dnes upřímně připojit.

„Slavití budu Boha z celého srdce, v radě přímých i v shromáždění.“ Žalmista nám jde příkladem. **Chce Boha slavit z celého srdce.** Tedy, řekli bychom, naplno. Bez nějakých výhrad, bez připomínek. Ne formálně, ale upřímně a spontánně celým svým bytím. **Právě shromáždění věřících je tím vhodným prostorem pro oslavu Hospodina.** Tak tomu je od pradávných dob až dodnes. Společnou chválou Hospodina se navzájem zbohacujeme a naplňujeme radostí.

Slavit, chválit Hospodina ovšem dnes už v naší zemi mnoho lidí nedovede a snad ani nechce. **Mnohem více se zde oslavuje člověk.** Začalo to v dobách komunistických a pokračuje to až dodnes. Napořád se připomíná, co všechno již člověk dosáhl, co objevil, vymyslel, vytvořil, postavil... A také slyšíme, jaké jedinečné možnosti jsou ještě před námi. Tedy: sláva člověku a lidstvu! Oslavujme jej z celého srdce!

Všechno dobré a příjemné, např. uzdravení a záchrana se přičítá člověku. **Pro Boha zbyly v Čechách jen ty špatné události:** nespravedlnosti, války, katastrofy, umírání chudých, dětí atd. **Takže místo díky a chval se Pánu Bohu spíše vyčítá.**

Tento pohled na Boha a člověka a skutečnost vůbec je ovšem dost omezený. Je svědectvím o zaslepené pýše ba zpupnosti naší doby. **Vždyť co by byl náš svět a my všichni bez Boží trpělivé a věrné lásky?** Copak bychom mohli obstát v zápase se silami zla a smrti? Jakou bychom měli naději na záchranu? Jaký by měl náš život

a jakou budoucnost?

Proto stojí jistě zato, nechat se obohatit moudrou zbožností žalmistovou. **On vidí velké skutky Hospodinovy i jeho slavné a překrásné dílo.** „Velké skutky Hospodinovy a patrné všechněm, kteří v nich líbost mají. Slavné a překrásné dílo jeho a spravedlnost jeho zůstávající na věky.“

Žalmista to vidí, ale nám to dnes spíše uniká. Snad je to tím, že žijeme namnoze ve městech a také obklopeni výrobky a přístroji, které jsou lidským dílem. **Asi jsme trochu ztratili cit vnímat velikost a nádheru přírody, tedy velikost a nádheru Božího stvoření.** Ale právě v letním čase, o prázdninách, o dovolené býváme často mimo město a mimo mnohé z tzv. vymožeností naší technické civilizace. **Tento čas je příležitostí otevřít své oči i srdce pro nádheru Božího stvoření.**

Stojí zato vnímat třeba krásu horských potoků a řek, rozmanité druhy stromů v lesích, rozkvetlé horské louky, oblaka roztodivných tvarů, zapadající slunce či měsíc v úplňku a také hvězdnou oblohu. To vše a ještě mnohem víc může člověk vidět, když se kolem sebe dívá a když má otevřené srdce. **V tom všem může rozpoznat slavné a překrásné dílo Boha Stvořitele.**

Bůh ovšem není jen Stvořitel, ale také ten, kdo se o své stvoření a o každého z nás stará. Kdo o nás pečuje svým milosrdenstvím. „Památku způsobil předivnými skutky svými milostivý a milosrdný Hospodin. Pokrm dal těm, kteříž se ho bojí, pamětliv jsa věčně na smlouvu svou.“ **Izrael si zřejmě slovy tohoto žalmu připomínal ono jedinečné vysvobození z egyptského otroctví.** Bylo to vysvobození nejenom z pout tělesných, ale také pout náboženských. To jsou ony „předivné skutky“. A onen „pokrm“ znamená mannu, kterou Hospodin sytil svůj lid při putování po poušti. A tak tomu je dosud. **I dnes Hospodin vyvádí ty, kdo mu věří, ze všech otroctví tohoto světa.** Myslím, že snad každý z nás mohl takové Boží vysvobození i jeho následnou péči ve svém životě zažít.

A dále slyšíme vyznání: „Mocné skutky své oznámil lidu svému, dav jim dědictví pohanů.“ **Tady se nám vybaví uvedení Izraele do země zaslíbené.** Země, která je darem od samého Hospodina. I tady žalmista vyznává, že Izrael nedobyl zemi vlastní

vojenskou silou, ale že mu země byla darována. **Učme se zde i my vnímat to, co jsme dostali od Boha jako dar.** Zemi, přírodu a život sám. Není to naše zásluha, ale Boží dar a milost.

„Skutkové rukou jeho jsou pravda a soud a nepohnutelní všichni rozkazové jeho. Upevnění na věčnou věčnost, učinění jsou v pravdě a v pravosti.“ Tato slova nám připomínají, že **Bůh v kterého věříme je Bohem práva, spravedlnosti a soudu.** Je to Bůh pravdivý a věrný. A chce aby tyto hodnoty platili i v jeho lidu. Ať už je jeho lid na cestě pouští či už usazen v zemi zaslíbené. **Tyto hodnoty vytvořily společenství Izraele a pak také církve.**

„Vykoupení poslav lidu svému, přikázal na věky smlouvu svou, svaté a hrozné je jméno jeho.“ Tak čteme v předposlední části žalmu. Je to především znovu odkaz k vysvobození Izraele z Egypta. **Hospodin je Bůh, který se zastává svého lidu. Vykupuje jej z otroctví, vysvobozuje jej z těch nejrozličnějších sevření.** Neboť moc jeho lásky je větší než moc zla. A v Kristu to již neplatí jen pro Izrael, ale pro všechny národy, pro každého z nás. **Všem lidem Bůh poslal jako vykoupení Pána Ježíše Krista.** A ten nás vysvobodil z moci zla a zmaru, ze sevření hříchu a dal nám jedinečnou příležitost nového života v jeho království.

„Počátek moudrosti jest bázeň Hospodina; rozumu výborného nabývají všickni, kteříž činí ty věci; chvála jeho zůstává na věky.“ Závěr žalmu mluví o moudrosti. Někdy se naši době mluví jako o informačním věku. A je pravda, že přístup k informacím je dnes asi snadnější než kdykoliv dřív. **Ale informace nejsou všechno.** Důležitější je porozumět životním souvislostem, dobrat se smyslu života, porozumět tomu, co znamená pravda a milosrdenství.

Být moudrý v biblickém smyslu, znamená mít hlubokou úctu a vážnost před Hospodinem. Mít respekt před jeho slovem. Brát vážně jeho přikázání a žít podle nich. Nejde tady o strach před tím, kdo je mocnější. Bázeň Hospodinova je něco jiného. **Kdo se bojí Hospodina, ten přijímá do svého srdce jeho slovo a z něj také žije.** A o to jde. Tomu se máme učit. Z biblického svědectví i z životních zkušeností.

Amen